

Tartalomjegyzék

7/2013. (I. 23.) EMMI rendelet	Az állami sportcélú támogatások felhasználásáról és elosztásáról szóló 4/2011. (II. 28.) NEFMI rendelet, valamint az állami sportcélú támogatások felhasználásáról és elosztásáról szóló 22/2012. (IV. 11.) NEFMI rendelet módosításáról	856
2/2013. (I. 23.) AB határozat	Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény egyes rendelkezései és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panasz elutasításáról, valamint alkotmányos követelmény megállapításáról	857
18/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	864
19/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	864
20/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	864
21/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	865
22/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	865
23/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	865
24/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	866
25/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	866
26/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	866
27/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	867
28/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	867
29/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	867
30/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói kinevezésről	868
31/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói felmentésről	868
32/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói felmentésről	868
33/2013. (I. 23.) KE határozat	Bírói felmentésről	869
1023/2013. (I. 23.) Korm. határozat	A 2013-ban a közigazgatási, rendészeti, katonai és nemzetbiztonsági felsőoktatásban felvehető, államilag támogatott és önköltséges hallgatói létszámról szóló 1671/2012. (XII. 27.) Korm. határozat módosításáról	869
7/2013. (I. 23.) ME határozat	Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között az egészségügyi és orvostudományi kormányközi együttműködési megállapodás végleges szövegének megállapítására adott felhatalmazásról	870

V. A Kormány tagjainak rendeletei

Az emberi erőforrások minisztere 7/2013. (I. 23.) EMMI rendelete az állami sportcélú támogatások felhasználásáról és elosztásáról szóló 4/2011. (II. 28.) NEFMI rendelet, valamint az állami sportcélú támogatások felhasználásáról és elosztásáról szóló 22/2012. (IV. 11.) NEFMI rendelet módosításáról

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 41. § k) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § b) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. § Az állami sportcélú támogatások felhasználásáról és elosztásáról szóló 4/2011. (II. 28.) NEFMI rendelet 47. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Az (1) bekezdésben meghatározott előirányzat terhére nyújtott támogatás elszámolási határideje 2013. március 31.”
2. § Az állami sportcélú támogatások felhasználásáról és elosztásáról szóló 22/2012. (IV. 11.) NEFMI rendelet (a továbbiakban: R.) 12. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:
„(6) A Kormány hatáskörében végrehajtott, nem a központi költségvetés fejezetei közötti megállapodás alapján lebonyolított tárgyévi, a sportcélú előirányzatok javára történt előirányzat-átcsoportosítás esetében az átcsoportosítással biztosított előirányzat terhére történő támogatásnyújtáskor a miniszter a támogatási szerződést a 11. § (1) bekezdés k)–n) pontja szerinti dokumentumok hiányában is megkötheti. A támogatás folyósításának – a 15. §-ban meghatározottak mellett – feltétele, hogy a kedvezményezett a 11. § (1) bekezdés k)–n) pontja szerinti dokumentumokat a szerződéskötést követő tizenöt napon belül benyújtsa. Ennek hiányában a támogatás folyósítására nem kerül sor.”
3. § Az R. a következő 68. §-sal egészül ki:
„68. § Az állami sportcélú támogatások felhasználásáról és elosztásáról szóló 4/2011. (II. 28.) NEFMI rendelet, valamint az állami sportcélú támogatások felhasználásáról és elosztásáról szóló 22/2012. (IV. 11.) NEFMI rendelet módosításáról szóló 7/2013. (I. 23.) EMMI rendelettel (a továbbiakban: módosító rendelet) megállapított 12. § (6) bekezdését a módosító rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.”
4. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Balog Zoltán s. k.,
emberi erőforrások minisztere

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai, teljes ülési állásfoglalásai és végzései

Az Alkotmánybíróság 2/2013. (I. 23.) AB határozata

az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény egyes rendelkezései és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panasz elutasításáról, valamint alkotmányos követelmény megállapításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 35. § (2) bekezdésének, valamint a 131. § (1) és (3) bekezdéseinek, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 157. §-ának és 251. § (1) bekezdésének alkalmazása során az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből, valamint XXVIII. cikk (7) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy az adó megfizetésére örökösként kötelezett személy a vele szemben indult eljárásban hozott külön határozat ellen jogorvoslattal élhessen, és ennek keretében vitathassa az Art. 35. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek fennállását is.
2. Az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 251. § (1) bekezdése és az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 35. § (2) bekezdése megsemmisítésére és konkrét ügyben történő alkalmazása tilalmának megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.
3. Az Alkotmánybíróság a Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.471/2007/9. és Kfv.I.35.471/2007/12. számú végzéseinek megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.
Az Alkotmánybíróság határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1. Az indítványozók jogi képviselőjük útján 2009. június 12-én alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 251. § (1) bekezdése alkotmányellenességének utólagos kimondása és konkrét ügyben történő alkalmazása tilalmának megállapítása iránt.
2. Alkotmányjogi panaszuk előzményeként a mellékelt iratokból megállapítható, hogy az adóhatóság másodfokon az indítványozók édesapjával (a továbbiakban: örökhagyó) szemben nagy összegű adóhiányt állapított meg, és ahhoz kapcsolódóan adóbírságot, valamint késedelmi pótlékot szabott ki. Az örökhagyó az adóhatósági határozattal szemben keresettel élt, amelyet követően a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 9.K.21.542/2006/15. számú ítéletében megállapította, hogy az adóhatóság döntése megalapozatlan és jogszabálysértő, ezért a közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezte, valamint az alperes adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.
Az ítélet ellen az adóhatóság felülvizsgálati kérelemmel fordult a Legfelsőbb Bírósághoz, a kérelem érdemi elbírálását megelőzően azonban az örökhagyó elhunyt. A Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.471/2007/9. számú végzésével a pert a Pp. 157. § g) pontja alapján – az örökhagyó halála miatt – megszüntette arra hivatkozással, hogy a jogviszony természete a jogutódlást kizárja. Emellett egyidejűleg a Pp. 251. § (1) bekezdésére hivatkozással hatályon kívül helyezte a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság ítéletét is. A Pp. 251. § (1) bekezdése szerint: „Ha a másodfokú bíróság a pert a tárgyalás alapján a 157. § értelmében megszünteti, az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel, teljes egészében, vagy abban a részében, amelyre a megszüntetés oka fennáll, hatályon kívül helyezi.”
A végzés ellen már az indítványozók éltek – kijavítási kérelem formájában – jogorvoslati kérelemmel, a Legfelsőbb Bíróság azonban ezt a Kfv.I.35.471/2007/12. számú végzésével elutasította, megállapítva azt, hogy a kérelem valójában a korábbi végzés módosítására irányult.
Az így kialakult helyzet az indítványozók álláspontja szerint azért sérelmes számukra, mert a Legfelsőbb Bíróság döntésével az adóhatóság az örökhagyót fizetésre kötelező másodfokú határozata – az adóhatóság álláspontja szerint

– ismét hatályossá vált. Ennek alapján az adóhatóság most már az indítványozókat, mint az örökgyó örököseit kötelezte az adóhiány megfizetésére az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 35. § (2) bekezdése a) pontjára hivatkozással.

3. Az indítványozók az Alkotmánybíróság IV/47-1/2012. számú végzésének átvételét követően – amely egyebek mellett arra irányult, hogy az indítványozók egészítsék ki az indítványukat a tekintetben, hogy az általuk támadott rendelkezés az Alaptörvény mely rendelkezéseit sérti és miért – 2012. március 29-én benyújtott beadványukban indítványukat jelentősen kiterjesztették, így a Pp. 251. § (1) bekezdésének megsemmisítése mellett már az Art. 35. § (2) bekezdésének megsemmisítését is indítványozták, egyidejű alkalmazási tilalom kimondásával, és kérik a Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.471/2007/9., valamint Kfv.I.35.471/2007/12. számú végzéseinek a megsemmisítését. Az indítványozók kérik továbbá a Pp. 251. § (1) bekezdése és az Art. 35. § (2) bekezdése vonatkozásában alkotmányos követelmény kimondását is. A kiegészített indítvány az Alkotmánybíróság hatásköröként az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. és 27. §-ait jelöli meg.

A Pp. 251. § (1) bekezdésének közigazgatási perekben történő alkalmazása, és az ennek alapján hozott legfelsőbb bírósági végzések az indítványozók álláspontja szerint sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, a XXX. cikk (1) bekezdését, a 25.cikk (2) bekezdése b) pontját valamint a 28. cikkét.

Az indítványozók az indítvány-kiegészítésben új tényként jelzik, hogy az adóhatóság őket, mint örökösöket kötelező másodfokú határozatával szemben az örökgyó özvegyével együtt keresettel éltek. Ennek nyomán a Fővárosi Törvényszék előtt 13.K.33.368./2010. ügyszámon jelenleg per van folyamatban. Álláspontjuk szerint azonban a „Törvényszék előtti perben a Legfelsőbb Bíróság döntése és az azzal kijelölt jogalap már nyilvánvalóan nem felülbíráható, így a jogalap vitathatóságának hiányában a Törvényszéknek kizárólag az Alkotmánybíróság kedvező döntése esetén nyílik módja a jogsértő közigazgatási határozatra alapozott fizetési kötelezettséget törölni és a jogsértő helyzetet orvosolni.”

II. Az Alkotmánybíróság az alábbi jogszabályi rendelkezések alapján hozta meg döntését.

1. Az Alaptörvénynek az indítvánnyal érintett rendelkezései:

„B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

„XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

„XXX. cikk

(1) Teherbíró képességének, a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.”

„25. cikk

(2) A bíróság dönt

b) a közigazgatási határozatok törvényességéről;”

„28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

2. A Pp. támadott rendelkezése:

„251. § (1) Ha a másodfokú bíróság a pert a tárgyalás alapján a 157. § értelmében megszünteti, az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel teljes egészében vagy abban a részében, amelyre a megszüntetés oka fennáll, hatályon kívül helyezi.”

3. Az Art. támadott rendelkezése:

„35. § (2) Ha az adózó az esedékes adót nem fizette meg és azt tőle nem lehet behajtani, az adó megfizetésére határozattal kötelezhető:

a) az adózó örököse az örökrésze erejéig, több örökös esetében örökrészük arányában,”

III. Az Alkotmánybíróság tanácsa megvizsgálta, hogy a beadvány megfelel-e az Alaptörvényben és az Abtv.-ben foglalt, az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak.

1. Az indítványozók gondoskodtak a jogi képviselőről. [Abtv. 51. § (2)–(3) bekezdés.]

2. Az indítványozók az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó jogszabályhelyként az Abtv. 26. és a 27. §-ait jelölték meg.

3. Az indítványozók az indítványban az Alaptörvényben biztosított egyes jogaik sérelmét állítják és magyarázzák. [Abtv. 52. § (1) b) pont.]

A Pp. 251. § (1) bekezdését és az Art. 35. § (2) bekezdését, továbbá az ezen szabályok alkalmazásával meghozott két bírói döntést ellentétesnek tartják a jogállamiság alkotmányos alapértékével, a tisztességes eljáráshoz való joggal, a jogorvoslathoz való joggal és azzal az alaptörvényi rendelkezéssel, mely szerint a közigazgatási határozatok törvényességéről a bíróság dönt. Az indítványozók álláspontja szerint ezen alaptörvényi rendelkezéseket sérti, hogy egy jogerős ítéletben megalapozatlannak és jogszabálysértőnek ítélt közigazgatási határozat alapján kell az indítványozóknak, mint örökösöknek a nagy összegű adótartozást megfizetniük.

4. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezéseket: a Pp. 251. § (1) bekezdését és, az Art. 35. § (2) bekezdését. [Abtv. 52. § (1) bekezdés c) pont.]

5. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, így a B) cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, a XXX. cikk (1) bekezdését a 25. cikk (2) bekezdése b) pontját és a 28. cikkét. [Abtv. 52. § (1) bekezdés d) pont.]

6. Az indítvány tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. [Abtv. 52. § (1) bekezdés e) pont.]

7. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére, a konkrét ügyben történő alkalmazási tilalom, valamint alkotmányos követelmény kimondására. [Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pont.]

8. Az indítványt – az Abtv. 26 § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszra vonatkozó szabályok szempontjából – határidőben nyújtották be, mind az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 48. § (2) bekezdése, mind az Abtv. rendelkezései alapján. Az indítványozók eredeti – a Pp. 251. § (1) bekezdésének megsemmisítésére irányuló – alkotmányjogi panaszukat a Legfelsőbb Bíróság 2009. március 19-én kelt, és 2009. április 14-én kézbesített, Kfv.I.35.471/2007/12. számú végzésével összefüggésben terjesztették elő. Az eredeti indítvány 2009. június 12-én érkezett az Alkotmánybíróságra. Az Alkotmánybíróság által az Abtv. 73. § (1) bekezdése szerint kibocsátott indítvány-kiegészítési felszólításra az indítványozók indítvány-kiegészítése 2012. március 29-én, határidőben érkezett az Alkotmánybíróságra.

9. Az indítványozók az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti „egyedi ügyben érintett személyeknek” minősülnek, mert örökösként fizetési kötelezettség terheli őket egy vitatott, és a bíróság részéről megalapozatlannak és jogszabálysértőnek ítélt, az adóhatóság álláspontja szerint jogerős közigazgatási határozaton alapuló – eredetileg az örökgyógyóval szemben megállapított – adóhátralék-megfizetési ügyben. Ez az érintettség jelenleg is fennálló és közvetlen.

10. Az indítványozók álláspontja szerint a megsemmisíteni kért jogszabályhelyek alkalmazása folytán alaptörvény-ellenes helyzet állt elő.

11. Az indítványozók „alaptörvényben biztosított jogaik sérelmére” hivatkoztak, és megjelölték az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, a XXX. cikk (1) bekezdését, a 25. cikk (2) bekezdése b) pontját és 28. cikkét.

12. Az indítványozók jogelődje, az örökgyógyó a „jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette”, a hatósági döntést megfellebbezte, majd a másodfokú határozat felülvizsgálata iránt is keresetet nyújtott be, és az ügy a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati eljárásban hozott végzésével zárult, amely végzés kézhezvételét követően fordultak az indítványozók alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz.

13. Az indítványozók által felvetett problémák közül több – különösen a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, a közigazgatási határozatok bíróság általi felülvizsgálhatósága követelményének a sérelme és a jogorvoslathoz való jog sérelme – alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekintendők.

Az alkotmányjogi panaszt a fentiekre tekintettel az Abtv. 26. § (1) bekezdés alapján az Alkotmánybíróság tanácsa befogadta, és az Alkotmánybíróság teljes ülése az alábbiak szerint bírálta el.

- IV. Az indítvány az Art. 35. § (2) bekezdése és a Pp. 251. § (2) bekezdése Alaptörvénybe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére, továbbá alkalmazási tilalom kimondására irányuló részében megalapozatlan.
1. A Pp. és az Art. beadványban megjelölt rendelkezéseivel szemben az indítványozók arra hivatkoztak, hogy ezek sértik az Alaptörvény jogállam klauzuláját, a tisztességes eljáráshoz való jogot, a jogorvoslathoz való jogot, az Alaptörvény azon rendelkezését, miszerint a közigazgatási határozatok törvényességéről a bíróság dönt, valamint a teherbíró képességhez és a gazdaságban való részvételhez igazodó közteherviselés elvét.
 2. Az indítvány – bár állítja a támadott szabályok vonatkozásában a jogállamiság és a teherbíró képességhez és a gazdaságban való részvételhez igazodó közteherviselés elveinek sérelmét – nem tartalmaz semmilyen releváns alkotmányjogi indokolást ezeknek az állításoknak az alátámasztására, ezért ezen állítások vizsgálatát az Alkotmánybíróságnak mellőznie kellett.
 3. A jelen ügyben a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme értelemszerűen a bírói döntések, illetve az ezeket megelőző eljárások kapcsán merülhet fel, mivel ez a jog azokat a garanciákat jelenti elsősorban, amelyeknek az a rendeltetése, hogy az (alap)jogok bíróságok előtti érvényesítése olyan eljárásban történjék, amely biztosítékot jelent a törvényes és elfogulatlan döntésre. Minthogy az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 27. §-ában szabályozott eljárás kezdeményezését vissza kellett utasítania, ezért a jelen ügyben a bírói döntések tartalma, valamint a döntésekhez vezető eljárások tisztességes volta sem vizsgálható.
 4. Az indítványozók állítása szerint sérült az Alaptörvénynek azon rendelkezése is, amely szerint a bíróság dönt a közigazgatási határozatok törvényességéről. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság a kérelemben szereplő tények és a csatolt iratok alapján megállapítja, hogy sem az indítványozók, sem pedig az indítványozók helyállási kötelezettségét megalapozni látszó – az örökhagyóval szemben „lefolytatott” eljárásokban – nem sérült a közigazgatási határozatokkal szembeni bíróhoz fordulás joga. Az előadott tényállás alapján az örökhagyónak volt lehetősége a vele szemben fizetési kötelezettséget megállapító döntést tartalmazó közigazgatási határozatot bíróság előtt megtámadni, és éppen az e határozattal szembeni kereset alapján helyezte hatályon kívül a bíróság a kötelezettséget megállapító határozatot, mint megalapozatlant és jogszabálysértőt, valamint utasította a közigazgatási szervet új eljárásra.
Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozók esetében nem sérült a bírósághoz fordulás joga, hiszen az Art. 35. § (2) bekezdését alkalmazhatónak vélt másodfokú közigazgatási hatóság döntésével szemben keresettel éltek, amelynek eredményeként a Fővárosi Törvényszék előtt jelenleg is per van folyamatban. Kétségtől megállapítható tehát, hogy mind az alap közigazgatási eljárást követően az örökhagyó, mind pedig az Art. 35. § (2) bekezdésére alapozott közigazgatási eljárásban az indítványozók élhettek és éltek is a közigazgatási határozatokkal szemben a keresetindítási jogukkal, ezért az Alkotmánybíróság a jelen ügyben nem ítéli megalapozottnak a közigazgatási határozatokkal szembeni bírósághoz fordulási jog sérelmének állítását.
 5. Az Alkotmánybíróság végezetül megvizsgálta a jogorvoslathoz való jog sérelmére való hivatkozást. Az örökhagyóval szemben az alapügyben lefolytatott közigazgatási eljárásban, az első fokon eljáró közigazgatási szerv határozatával szemben örökhagyó fellebbezéssel élt, a másodfokon eljáró, az első fokon hozott döntést helyben hagyó közigazgatási szerv döntését pedig keresettel támadta a bíróságnál. Az indítványozók a velük szemben az Art. 35. § (2) bekezdésére alapozott eljárásban az első fokon eljáró közigazgatási szerv határozatával szemben fellebbezéssel éltek, majd a másodfokon eljáró hatóság határozatát a bíróságon keresettel támadták meg. Ténykérdés ez alapján, hogy a jogorvoslati fórumrendszer igénybevételét nem gátolták és akadályozták meg sem a támadott normák, sem más jogszabályi rendelkezések, sőt a fórumrendszer teljes körű kimerítésére került sor az alapügyben, az indítványozók esetében pedig egy, még folyamatban lévő eljárásról van szó.
 - 5.1. Az örökhagyóval szemben megkezdett, de halála miatt érdemben be nem fejezett eljárásba ugyanakkor az indítványozók nem tudtak „belépni”, miután a személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség a magánszemély olyan személyes jellegű fizetési kötelezettsége, amely jogviszonyban jogutódlásnak a Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint nincs helye. A Legfelsőbb Bíróság tehát, az örökhagyó adóhátalék-megállapítására irányuló eljárásban a Pp. 157. § h) pontja alapján a pert megszüntette, de ugyanígy, a megismételt eljárást folytató közigazgatási szervnek is meg kellett szüntetnie a közigazgatási eljárást az örökhagyó adózóval szemben a Ket. 31. § (1) bekezdés d) pontja alapján. Az adózó örökhagyóval szemben megindított alapügy érdemi befejezését tehát, részben az ügyfél halála, részben pedig a jogutódlás állított kizártsága akadályozta meg.

5.2. A jogorvoslathoz való jog másik – a jelen ügyben kétségkívül igen nagy jelentőséggel bíró – eleme annak terjedelme, azaz teljes körűsége, illetve korlátozottsága. Jelen ügyben az indítványozók jogorvoslathoz való jogának sérelmét éppen abban jelölik meg, hogy ez a jog erőteljesen korlátozott, és az alapkötelezettség jogalapját és összecszerúségét tekintve ki is van zárva, mivel a folyamatban lévő bírósági eljárásban már csak az örökös mivoltukat és a fizetési kötelezettségük arányát vitathatják. Ezt a jogi helyzetet támasztja alá a Kúria ítélkezési gyakorlata is. A Legfelsőbb Bíróság Kfv.V.35.136/2010. számú ügyben hozott ítéletében kimondta, hogy: „Az adó megfizetésére kötelezettek adózási kötelezettsége származékos, és az eredeti kötelezett helyetti helytállásra, az eredeti kötelezett által meg nem fizetett, tőle be nem hajtható adó megfizetésére vonatkozik. Az adó megfizetésére kötelező határozatok tekintetében a jogalap: az adó adózó általi meg nem fizetése és tőle való behajthatatlansága. [...] Az adót esedékességkor az köteles megfizetni, akit arra jogszabály kötelez, ha azonban az adózó az esedékes adót nem fizette meg, és azt tőle nem lehet behajtani, az adó megfizetésére határozattal kötelezhető az Art. 35. § (2) bekezdésében meghatározott személyek. E jogszabályhelyre alapított határozatok elleni jogorvoslat során nem az adózóval, hanem az adó megfizetésére kötelezettel szemben hozott határozatok jogszerűsége bírálható felül, figyelemmel az Art. 123. §-ára, 143. § (1) bekezdésére, és a Pp. 339. § (1) és (2) bekezdéseire.

A pénzügyi jogviszonyra és ebből eredő jogviták elbírálására vonatkozó anyagi és eljárási szabályok nem adnak lehetőséget arra, hogy az adó megfizetésére kötelezett személy az adózó ellen indult eljárásokban félként eljárjon, vagy az adózóval szemben hozott jogerős határozatot utóbb vitássá tehesse. Az adófizetésre kötelezettel szemben az adófizetésre kötelező határozat meghozatala nem vezethet arra, hogy újra megnyíljanak azok a jogvédelmi eszközök, amelyeket az adózó a közte és az adóhatóság közötti jogvitában korábban már érvényesített, vagy amelyekkel bármely okból nem élt. [...] Az adó megfizetésére kötelezett igénybe veheti a jogorvoslati eszközöket, és ennek keretében vitathatja a kötelezését is, de a vele szemben hozott határozat ellen irányuló fellebbezés, felügyeleti intézkedés iránti kérelem vagy kereset benyújtása során már nem vitathatja az adóhatóság által az adózó terhére jogerősen előírt tartozás jogcímét, a végrehajtható okirat szerinti összecszerúségét.”

5.3. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Art. 35. § (2) bekezdése alkalmazhatóságának egyértelmű és elengedhetetlen feltétele egy, az ezt megelőző közigazgatási vagy peres eljárás eredményeként keletkezett jogerős és végrehajtható hatósági vagy bírói döntés. A jogi norma szövegéből ez világosan és kétségbevonhatatlanul következik. Az alkalmazási előfeltételként meghatározott „esedékes adó” meg nem fizetése félreérthetetlenül, határozottan és kimondottan a követelés jogerős és végrehajtható, továbbá lejárt minőségét jelenti. Ennek az alapfeltételnek eleget tevő határozat egy megszüntető végzéssel zárult közigazgatási eljárás eredményeként természetesen nem állhat elő.

Ezzel egyezően értékeli és értelmezi az Art. 35. § (2) bekezdésének jelentését és tartalmát a Legfelsőbb Bíróság is. Így a Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.5.063/2008/4. számú ítéletében kimondta, hogy „[a]z olyan másodfokú határozat, amely az adó-megfizetésre kötelezhető személyek adókötelezettségét a nélkül állapítja meg, hogy ellenük az adóigazgatási eljárást az Art. szabályainak megfelelően lefolytatta volna, jogszabálysértő. Az ilyen jogszabálysértés az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges, és bírósági eljárásban nem orvosolható eljárási jogszabálysértésnek minősül az előzőekben részletezettek miatt és azért is, mivel korlátozza az adó-megfizetésre kötelezetteket megillető alapvető jogokat, az adóigazgatási eljárás kétfokúságához, és a jogorvoslathoz való jogot is. Az Art 35. § (2) bekezdés a) pontja értelmében, ha az adózó az esedékes adót nem fizette meg, és azt tőle nem lehet behajtani, az adó megfizetésére határozattal kötelezhető az adózó örököse az örökrésze erejéig, több örökös esetében pedig örökrészük arányában. A perbeli esetben az iratokból megállapíthatóan nem áll rendelkezésre olyan jogerős határozat, amely az adózó terhére 1997. január – március hónapokra nézve áfa adónemben adótartozást állapítana meg. Utal a Legfelsőbb Bíróság egyebekben arra, hogy az e perbelivel azonos, illetve hasonló tényállású ügyekben már korábban is ugyanilyen jogi álláspontra helyezkedett. [KGD 2007.149., KGD 2008.40., BH 2007.278.]”

A Legfelsőbb Bíróság ugyanakkor egy másik ítéletében (Legfelsőbb Bíróság Kfv.V.35.160/2010./7. számú ítélet) – elsősorban az adóhatóságok számára – megadta az Art. megfelelő alkalmazásának kereteit. Megállapította, hogy „[a]z Art. 35. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) pontja értelmében az adót az e törvényben vagy más törvényben meghatározott esedékességkor az köteles megfizetni, akit arra jogszabály kötelez. Ha az adózó az esedékes adót nem fizette meg és azt tőle nem lehet behajtani, az adó megfizetésére határozattal kötelezhető az adózó örököse az örökrésze erejéig, több örökös esetében örökrészük arányában. Az adó soron kívüli megállapítását az Art. 131. §-a szabályozza. Az (1) és (3) bekezdések szerint, ha az adókötelezettség az adózó halála miatt szűnik meg, az adóhatóság az adót határozattal állapítja meg. Az adózó halála esetén az adóhatóság az örökös a személyéről történő tudomásszerzést követően az örökrésze arányában külön határozatban kötelezi az adózót terhelő tartozás megfizetésére, illetve rendelkezik az adózót megillető költségvetési támogatás, adó-visszaigénylés, adó-visszatérítés

örökös részére az örökös arányában történő kiutalásáról. E jogszabályok egyértelműen akként rendelkeznek, hogy az adózó halála esetén az adó megfizetésére az örökös köteles.”

- 5.4. Az Alkotmánybíróság egyebekben megállapítja, hogy nem sérti az Alaptörvényben deklarált jogorvoslathoz való jogot az a szabályozás, amely – tekintettel a jogi normában tételesen felsorolt, speciális jogviszonyban lévő személyek körében – mögöttes felelősségi jelleggel olyan megfizetésre kötelezést tesz lehetővé, amely eredetileg nem a megfizetésre kötelezettekkel szemben keletkezett, de a kapcsolatuk jellegéből adódóan megfizetésre kötelezésüknek ésszerű indoka van és a kötelezés előfeltétele jogerős közigazgatási vagy bírói döntés, amely olyan eljárásban keletkezett, ahol az eredetileg kötelezett személy élt vagy élhetett volna jogorvoslati jogával. Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Pp. 251. § (1) bekezdése és az Art 35. § (2) bekezdése Alaptörvénybe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére, továbbá alkalmazási tilalom kimondására irányuló alkotmányjogi panaszt elutasította.

- V. Az indítvány az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 27. §-a szerinti eljárását kezdeményező részében érdemi elbírálásra alkalmatlan.

Az indítványozók az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó jogszabályhelyként az Abtv. 26. §-a mellett az Abtv. 27. § is megjelölik, és kérik az örökös ügyében keletkezett két legfelsőbb bírósági végzés megsemmisítését. Az Abtv. 27. § szerinti eljárásban a bírói döntések vizsgálata és ennek alapján – amennyiben igazolódik a döntések alaptörvény-ellenessége – megsemmisítése az alábbiak szerint nem lehetséges.

Az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálatára vonatkozó hatáskörét a 2012. január 1-jén hatályba lépett Abtv. tartalmazza, korábban ez a jogintézmény a hazai jogban nem létezett. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A jelen panaszban megsemmisíteni kért két végzés 2008. november 27-én, illetve 2009. március 19-én született, azaz az Abtv. hatálybalépése előtt. Így a panasz az Abtv. 27. §-ában szabályozott eljárás kezdeményezése vonatkozásában nem felel meg az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglaltaknak, ezért az Alkotmánybíróság ezt az indítványelemet az Abtv. 55. § (4) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

- VI. Az indítvány alkotmányos követelmény megállapítására irányuló része vonatkozásában az Alkotmánybíróság az alábbiakra mutat rá. Az Abtv. 2012. január 1-jei hatálybalépése óta annak 46. § (3) bekezdése az alkotmányos követelmény megállapítását, mint az Alkotmánybíróság által hatáskörei gyakorlása során alkalmazható jogkövetkezményt szabályozza, nem önálló eljárásként. Ebből következően külön alkotmányos követelmény megállapítására irányuló indítvány előterjesztésére nincs jogszabályi lehetőség. Az Abtv. 46. § (3) bekezdése alapján azonban – hivatalból – az Alkotmánybíróságnak lehetősége van a hatáskörei gyakorlása során folytatott eljárásban határozattal megállapítani az Alaptörvény szabályozásából eredő, és az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeknek a vizsgált, illetve a bírósági eljárásban alkalmazandó jogszabály alkalmazásának meg kell felelnie. Alkotmányos követelmény meghatározásának a szükségességét az Alkotmánybíróság e törvényi felhatalmazással élve vizsgálta a jelen ügyben.

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a tartalmukat tekintve egyértelmű és az Alaptörvénynek megfelelő jogi normák nem megfelelő alkalmazása eredményeként, valós és fennálló annak állítása, hogy sérül az indítványozók alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való joga annak ellenére, hogy a legfelsőbb bírói fórum a közigazgatási szervekre is kiható és irányadó ítélkezési gyakorlata több alkalommal kijelölte a helyes és törvényes eljárási kereteket és feltételeket. Az Art. 35. §-ára alapozott eljárásokban a vonatkozó szabályok szerint valóban csak egy korlátozott terjedelmű jogorvoslati lehetőség nyílik meg, mert ez a szabály feltételezi, hogy az eredeti kötelezettel szemben lefolytattak egy olyan közigazgatási vagy közigazgatási és bírósági eljárást, amelyben az eljárás során mindvégig vitatható a kötelezettség jogcíme és összecszerúsége is.

Az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá azt is, hogy az indítványozók jog- és érdeksérelmének orvoslására a rendes bíróság rendelkezik hatáskörrel, mely az Abtv. 39. § (1) bekezdése alapján köteles az Alkotmánybíróság döntésének megfelelően – és az abban meghatározott alkotmányos követelmény érvényre juttatásával – eljárni, és az alkalmazandó jogot az Alaptörvény 28. cikke szerint értelmezni.

2. Jelen esetben ilyen eljárásban keletkezett, alapkötelezettséget megállapító hatósági határozat vagy bírói döntés nem született, ezért az Art. 35. § (2) bekezdése nem lett volna alkalmazható. A jogalkalmazó szerv számára létezik azonban erre a helyzetre egy törvényes és Alaptörvénynek eleget tevő megoldás. Az Art. 131. § (1) és (3) bekezdései éppen az ilyen tényállások megoldását teszik lehetővé oly módon, hogy azok az örökösök, akik olyan hagyatékot örökölnek, amelynek része olyan adótartozás is, amelyet jogerősen nem lehetett megállapítani az adózó halála miatt, vagyis

az adózó örökhagyó adófizetési kötelezettsége és ennek terjedelme érdemben nem lett elbírálva, ne gazdagodjanak indokolatlanul emiatt. Az adózó halála esetén, tehát ha az adókötelezettség az adózó halála miatt szűnik meg, az adóhatóság az örökösön kívüli eljárásban, külön határozattal kötelezi a tartozás megfizetésére. A határozattal szemben az örökösök teljes körű és valódi jogorvoslattal élhetnek az eljárás közigazgatási szakaszában és a másodfokon hozott közigazgatási döntést keresettel támadhatják a bíróság előtt.

3. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, és kiemelten fontosnak tartja, hogy a jogállami klauzulával és a tisztességes eljáráshoz való joggal szoros összefüggésben maradéktalanul érvényesüljön a jogorvoslathoz való jog, mind a jogorvoslati fórumrendszer, mind pedig a jogorvoslati jogosultság terjedelmét illetően. Ezért – megerősítve, hogy a hatályban lévő vonatkozó szabályok helyes alkalmazása esetén az indítványozók jogséremlere nem következne be – nem látja megalapozottnak a normák megsemmisítésére és a konkrét ügyben alkalmazásuk tilalmának kimondására vonatkozó kérelmet. Szükségesnek és indokoltnak tartja viszont alkotmányos követelmény kimondását a jövőben esetleg előforduló ilyen és hasonló esetek megelőzése érdekében. Az Alkotmánybíróság ezen döntésének meghozatalakor figyelemmel volt arra is, hogy a legfelsőbb bírói fórum számos alkalommal foglalt már állást a jelen ügygel azonos vagy hasonló tárgyú ügyekben és ennek ellenére az indítványozók által panaszolt eljárásban a jogsérelem bekövetkezte mégis reális. Ez támasztja alá azt, hogy – elsősorban a közigazgatási szervek hatósági jogalkalmazó munkája egységességének, a jogbiztonság alkotmányos alapelveinek és a jogorvoslathoz való jognak az érvényre juttatása érdekében – indokolt és szükséges a hatályos jog kíméletének hangsúlyozása mellett alkotmányos követelmény meghatározása.

Az Alkotmánybíróság már a 38/1993. (VI. 11.) AB határozatában (ABH 1993, 267.) megállapította, hogy „[h]a a vizsgált jogszabálynak van [egy vagy több] olyan értelmezése, amely az alkotmányos követelményeknek megfelel, az Alkotmánybíróságnak nem feltétlenül kell megállapítania a jogszabály alkotmányellenességét. A normát nem kell minden esetben megsemmisíteni csupán azért, mert az alkotmányos követelményeknek nem megfelelő értelmezése is lehetséges, vagy előfordul. [...] Az Alkotmánybíróság elkerüli a jogszabály illetőleg jogszabályi rendelkezés megsemmisítését, vagy a törvényhozó felhívását arra, hogy az Alkotmánybíróság által meghatározott határidőn belül alkosson jogot, ha a jogrend alkotmányosságát és a jogbiztonságot e nélkül is biztosítani lehet. Ilyenkor az Alkotmánybíróság azoknak az értelmezéseknek a körét határozza meg általában az alkotmányos követelményekkel, amelyek esetében a jogszabály az Alkotmánnyal összhangban van.”

Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján határozta meg a rendelkező rész szerinti alkotmányos követelményt. A határozat közzétételére vonatkozó rendelkezés az Abtv. 44. § (1) bekezdésének 2. mondatán alapszik.

Budapest, 2013. január 22.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/47/2012.

IX. Határozatok Tára

A köztársasági elnök 18/2013. (I. 23.) KE határozata bírói kinevezésről

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) és (4) bekezdése alapján – az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára – *Bali Józsefné dr.-t* 2012. július 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 16.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00187-1/2013.

A köztársasági elnök 19/2013. (I. 23.) KE határozata bírói kinevezésről

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) és (4) bekezdése alapján – az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Belegi Józsefet* 2012. július 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 16.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00187-2/2013.

A köztársasági elnök 20/2013. (I. 23.) KE határozata bírói kinevezésről

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) és (4) bekezdése alapján – az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Csikós Klárát* 2012. július 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 16.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00187-3/2013.

**A köztársasági elnök 21/2013. (I. 23.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) és (4) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *Hidvéginé dr. Adorján Líviát* 2012. július 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 16.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00187-4/2013.

**A köztársasági elnök 22/2013. (I. 23.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Karaszi Margaritát* 2013. február 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 9.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00118-4/2013.

**A köztársasági elnök 23/2013. (I. 23.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) és (4) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Kaszainé dr. Mezey Katalint* 2012. július 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 16.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00187-5/2013.

**A köztársasági elnök 24/2013. (I. 23.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Konkoly Mariannát* 2013. február 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 9.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00118-5/2013.

**A köztársasági elnök 25/2013. (I. 23.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) és (4) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Lendvai Máriát* 2012. július 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 16.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00187-6/2013.

**A köztársasági elnök 26/2013. (I. 23.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Nagy Péter Lászlót* 2013. február 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 9.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00118-6/2013.

**A köztársasági elnök 27/2013. (I. 23.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) és (4) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Nikula Valériát* 2012. július 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 16.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00187-7/2013.

**A köztársasági elnök 28/2013. (I. 23.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Pécsi Krisztiánt* 2013. február 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 9.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00118-7/2013.

**A köztársasági elnök 29/2013. (I. 23.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) és (4) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Rakita Zsuzsannát* 2012. július 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 16.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00187-8/2013.

**A köztársasági elnök 30/2013. (I. 23.) KE határozata
bírói kinevezésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) és (4) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *dr. Szücs Józsefet* 2012. július 1. napjától határozatlan időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. január 16.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00187-9/2013.

**A köztársasági elnök 31/2013. (I. 23.) KE határozata
bírói felmentésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 90. §-a alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – nyugállományba helyezés iránti kérelmére *dr. Czene Klárát* 2013. március 10-ei hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2013. január 9.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00118-3/2013.

**A köztársasági elnök 32/2013. (I. 23.) KE határozata
bírói felmentésről**

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 90. §-a alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – nyugállományba helyezés iránti kérelmére *dr. Faragó Éva Annát* 2013. január 23-ai hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2013. január 9.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00118-1/2013.

A köztársasági elnök 33/2013. (I. 23.) KE határozata bírói felmentésről

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 90. §-a alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – nyugállományba helyezés iránti kérelmére *dr. Kozma Tamást* 2013. január 28-ai hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2013. január 9.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/00118-2/2013.

A Kormány 1023/2013. (I. 23.) Korm. határozata a 2013-ban a közigazgatási, rendészeti, katonai és nemzetbiztonsági felsőoktatásban felvehető, államilag támogatott és önköltséges hallgatói létszámról szóló 1671/2012. (XII. 27.) Korm. határozat módosításáról

A Nemzeti Közszerződési Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény 41. § (2) bekezdése alapján a 2013-ban a közigazgatási, rendészeti, katonai és nemzetbiztonsági felsőoktatásban felvehető, államilag támogatott és önköltséges hallgatói létszámról szóló 1671/2012. (XII. 27.) Korm. határozat 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. a Nemzeti Közszerződési Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény 41. § (2) bekezdése alapján a 2013-ban a közigazgatási, rendészeti, katonai és nemzetbiztonsági felsőoktatásban az államilag támogatott új belépő létszámot az alábbiak szerint határozza meg:

Képzési szint, képzési ág		Támogatásban* részesülők létszáma	Önköltség fizetési kötelezettséggel felvehető létszám
		fő	
a)	alapképzésre felvehető hallgatók létszáma	1470	725
	ebből		
	közigazgatási felsőoktatásban	650	530
	rendészeti felsőoktatásban	645	120
	katonai felsőoktatásban	150	75
	nemzetbiztonsági felsőoktatásban	25	–
b)	mesterképzésre felvehető hallgatók létszáma	490	370
	ebből		
	közigazgatási felsőoktatásban	200	315
	rendészeti felsőoktatásban	80	–
	katonai felsőoktatásban	175	55
	nemzetbiztonsági felsőoktatásban	35	–

* közszolgálati ösztöndíjas, honvédtiszt-jelölt, kettős jogállású hallgató

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 7/2013. (I. 23.) ME határozata
Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között
az egészségügyi és orvostudományi kormányközi együttműködési megállapodás
végleges szövegének megállapítására adott felhatalmazásról**

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 5. § (2) bekezdése szerinti hatáskörömben eljárva, a külügyminiszter előterjesztése alapján

1. felhatalmazom az emberi erőforrások miniszterét, vagy az általa kijelölt személyt Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között az egészségügyi és orvostudományi kormányközi együttműködési megállapodás bemutatott szövegének – a jóváhagyás fenntartásával történő – végleges megállapítására;
2. felhívom a külügyminisztert, hogy a szerződés szövege végleges megállapításához szükséges meghatalmazási okiratot adja ki;
3. felhívom az emberi erőforrások miniszterét, hogy a szerződés kihirdetéséről szóló kormányrendelet tervezetét a szerződés szövegének végleges megállapítását követően haladéktalanul terjessze a Kormány elé.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Biró Marcell,

a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 2–4.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető igazgató.